

पुरुष सूक्तम् (ऋग्वेद)

ॐ सहस्रशीर्षा पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात ।
स भूमिं विश्वतो वृत्वा अत्यतिष्ठदशाङ्गुलम् ॥ 1 ॥

पुरुष एवेदं सर्वं यद्भूतं यच्च भव्यम् ।
उतामृतत्वस्येशानो यदब्रूनातिरोहति ॥ 2 ॥

अेतावानस्य महिमाटतो ज्यायाश्च पूरुषः ।
पादोऽस्य विश्वा भूतानि त्रिपादस्यामृतं द्विवि ॥ 3 ॥

त्रिपादूर्ध्व उदैत्पुरुषः पादोऽस्येष्टाटमवात्पुनः ।
ततो विश्वङ्मयमत् साशनानशने अग्नि ॥ 4 ॥

तस्माद्धिराऽजायत विराजो अग्नि पूरुषः ।
स जातो अत्यरिच्यत पश्चाद्भूमिमथो पुरः ॥ 5 ॥

यत्पुरुषेण हविषा देवा यज्ञमतन्वत ।
वसन्तो अस्यासीदाभ्यं ग्रीष्म र्धमश्शरद्धविः ॥ 6 ॥

तं यज्ञं बर्हषि प्रौक्षन् पुरुषं जातमग्रतः ।
तेन देवा अयजन्तः साध्या ऋषयश्च ये ॥ 7 ॥

तस्मात् यज्ञात्सर्वदुतः संभृतं पृषदाभ्यम् ।
पशून्तांश्चक्रे वायव्यान् आरण्यान् ग्राम्याश्च ये ॥ 8 ॥

तस्मात् यज्ञात्सर्वदुतः ऋचः सामानि जज्ञिरे ।
छन्दांसि जज्ञिरे तस्मात् यजुस्तस्मादजायत ॥ 9 ॥

तस्मादश्वा अजायन्तः ये के योभयादतः ।
गावो ह जज्ञिरे तस्माज्जाता अजावयः ॥ 10 ॥

यत्पुरुषं व्यदधुः कतिधा व्यकल्पयन् ।
मुषं किमस्य कौ बाहू कावूरु पादावुच्येते ॥ 11 ॥

ब्राह्मणोऽस्य मुषमासीत् बाहू राजन्यः कृतः ।
उरु तदस्य यद्वैश्यः पद्भ्यां शूद्रो अजायत ॥ 12 ॥

यन्द्रमा मनसो जातः यक्षोः सूर्यो अजायत ।
मुषादिन्द्रश्चाग्निश्च प्राणाद्वायुरजायत ॥ 13 ॥

नाभ्या आसीदन्तरिक्षं शीर्षोर्ध्वं द्यौः समवर्तत ।
पद्भ्यां भूमिर्दिशः श्रोत्रात् तथा लोकागं अकल्पयन् ॥ 14 ॥

सप्तास्यासन परिधयः त्रिः सप्त समिधः कृताः ।
देवा यद्यज्ञं तन्वानाः अबध्नन्पुरुषं पशुम् ॥ 15 ॥

यज्ञेन यज्ञमयन्त देवास्तानि धर्माणि प्रथमान्यासन ।
ते ह नाकं महिमानः सचन्ते यत्र पूर्वं साध्याः सन्ति देवाः ॥ 16 ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥